

Kegyelem néktek és békesség, Istentől a mi Atyánktól és az Ő egyszülött Fiától, az Úr Jézus Krisztustól.

Ének: 301. 1,2.

1. Új világhoz jelenék, Ő tévelygés csendesedék. Isten igéje jelenék, Újjonnan nekünk adaték.
2. Evangéliom erejét, Krisztust, áldott szent Igéjét, Atya Isten nagy jókedvét, Megmutatá ő Kegyelmeét.

Előíma: Mennyei Édesatyánk! Hálás a szívünk azért, hogy a szorgalmi időszak utolsó napján is eléd járulhatunk. Köszönjük, hogy ma is szólsz hozzánk, és hallhatjuk a Te szent Igédet. Hálát adunk, hogy velünk voltál a félév során, és tudtunk a Te utaidról hallani, tanulni. Kérünk bocsásd meg azt, hogy sokszor voltunk hozzád engedetlenek az elmúlt időszakban és talán nem teljesen azt tettük, amit Te helyesnek tartasz. Add, hogy tudjuk a vétkeinket is eléd tárni, neked megvallani, mert nálad van a megbocsájtás. Kérünk csendesítsd le a lelkünket, hogy most ne az előttünk álló próbákkal teli időszakra figyeljünk, hanem egyedül a Te szavadra tudjunk koncentrálni, hogy Igéd nyitott szívre találjon nálunk. Szentlelked által kérünk, hallgasd meg imádságunkat, a Te Fiadért, Jézus Krisztusért. Ámen.

Textus: „Bárcsak meghallgatna valaki! Íme, ez a végszóm: Válaszoljon a Mindenható, írjon vádiratot, mint vádlóm.” Jób 31, 35

Szeretett Testvéreim! Elérkeztünk Jób beszédének a végéhez. Az előző versekben Jób, mintha valamilyen bírósági tárgyaláson lenne, úgy sorolja fel, hogy ő nem vétkezett. Nem volt sem bálványimádó (26-28), sem parázna, még csak kívánság szintjén sem (9-12), nem csalt, nem hazudott, nem volt igazságtalan (5-8, 13-15). Éppen ellenkezőleg, erkölcsileg tiszta (1), becsületes (5), tisztességes (13-14), értékrendje helyén való volt (24-28), és felebaráti szeretetből is jeleskedett (29-30). Bátran kiáll, felemelt fejjel emberek, a barátai és Isten elé is.

Miután ennek a férfinak elfogytak érvei és mondanivalója is a csend maradt, válasz nem érkezett, bár igaz volt minden, amit elmondott, ő valóban fedhetetlen volt. Utoljára még felkiált: vágyik arra, hogy meghallgassa valaki, kifakad fájdalma: Isten válaszát várja, az Ő ítéletét. Valóban nagy bátorságra vall az, hogy Isten előtt is mer így beszélni Jób. Később rájön ez az ember, hogy nem lát Isten dolgaiba kellőképpen bele, de mégis hitéért, Istenbe vetett bizalmáért tisztelni lehet. Mindent elmond Istennek, ami lelkét nyomja, és várja Őt, az Ő magyarázatát helyzetére.

Elérkeztünk egy félév végéhez. Különböző élethelyzetek, de felfedezhetünk hasonlóságokat is Jób helyzete és saját helyzetünk között. Úgy, mint ahogyan Jóbnak, nekünk is véget ért valami. Sokszor ebben a félévben mi is soroltuk azt, hogy tisztességesen, becsülettel dolgoztunk, talán még a felebaráti szeretet gyakorlása is jobban ment, mint máskor. Hasonlóan Jóbhoz nekünk is vannak kérdéseink, akár egymás felé is, de főként Istenhez. Kérdések a jelen napokra, félévre, az elmúlt időszak nehézségeire. Keressük az okot. Hasonlóan Jóbhoz, mi sem látunk be teljesen Isten dolgaiba.

Úgy, mint ahogyan ez a férfi mi is vágyunk arra, hogy valaki meghallgasson. Valakinek elmondjuk mindazt, ami félelem, ami kérdés, ami magyarázatra vár. Jó reménység szerint számunkra is Isten az a bizonyos Valaki. Jób nem maradt válasz nélkül. A következő fejezetekben Isten előbb egy ember, Elíhu által szól, majd a szélviharból saját maga.

Adventben élő szeretett testvéreim! Kérdéseinkkel forduljunk Istenhez bátran, félelmeinket vigyük elé, mert az Élő Isten meghallgat, és válasza is megérkezik, vagy már épp megérkezett egy

betlehemi jászolban fekvő kicsiny csecsemőben. Vizsgaidőszakunkat, adventünket, egész évünket és életünket bízunk erre a Válaszra, Jézus Krisztusra! Ámen

Utóima: Kegyelmes Istenünk! Köszönjük a Te Igéd üzenetét, melyet most is elkészítettél számunkra. Sokszor Jóbhoz hasonlóan mi is tele vagyunk kérdésekkel, kétségekkel. Köszönjük drága Mennyei Atyánk, hogy ezekkel a kérdéseinkkel hozzád fordulhatunk, és Te nem csak meghallgatod azokat, hanem válaszolsz is rájuk, mert szeretsz minket. Tudjuk, hogy senki sem érhet fel a te hatalmaddal, mégis gyakran vonunk Téged kérdőre, és perlünk veled ügyeink miatt. Kérünk bocsájtss meg ezt nekünk, ha a problémák áradata miatt ilyen gyarlósághoz folyamodunk. Add, hogy tudjunk benned bízni, mert tudjuk, hogy Te mindent kézben tartasz, és bár nem láthatunk teljesen bele a dolgaidba, tudjuk, hogy mindent a javunkra fogsz fordítani.

Ezzel a reménységgel indíts minket útra a vizsgaidőszakban, mert ez az időszak most különösen megterhelő lesz a számunkra. Kérünk légy a betegekkel, és a gyászolókkal, és add, hogy tudjuk észrevenni körülöttünk a szükségben levőket, és indíts minket az ő segítségükre, ahogy Te is a mi segítségünkre jöttél, és elküldted a Te egyszülött fiadat, Jézus Krisztust, hogy megszabadítson a bűneinktől. Az Ő nevéért kérünk, hallgasd meg imádságunkat. Ámen.

Úri ima: Mi Atyánk, aki a Mennyekben vagy, szenteltesd meg a Te neved, jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod, amint a Mennyben, úgy a földön is. A mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsájtss meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsájtunk az ellenünk vétkezőknek. És ne vigy minket a kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert tiéd az ország, a hatalom, és a dicsőség, mindörökké. Ámen.

Ének: 309 1,3,4,7

1. Mennyei Ige, jelenél, Örök Atyától kijövéél, Testet magadra felvevéél, S abban minket idvezítél.
3. Világosítsd meg elménket, Szenteld meg a mi szívünket, Hogy ismerhessünk tégedet, Útálhassuk bűneinket.
4. Erősítsd bennünk hitünket, Nyerhessünk idvességünket; Te légy minékünk épület, Út, igazság, örök élet.
7. Dicséret és nagy dicsőség, Adassék néked tisztesség, Ki Atyával egy Istenség, Szentlélekkel vagy egy Felség.

Áldás:

Mert megjelent Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, és arra nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan és kegyesen éljünk e világban, mivel várjuk a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és üdvözítőnk Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését, aki önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden gonoszástól, és megtisztítson minket a maga népévé, amely jó cselekedetekre törekszik. (Titusz 2:11-14)